

Truyện ngắn  
Chủ đề: Noel  
Tác giả: Barb Irwin  
Biên dịch: Gió ViVu

# NHỮNG THIÊN THẦN GIÁNG TRẦN

## *Angels, Once in a While*

**Lời người dịch:** Mùa Giáng Sinh lại về, khắp nơi người ta lại vui mừng, háo hức chào đón Giáng Sinh như một mùa của những yêu thương. Có những người tin rằng: có những “Thiên Thần” giáng trần mang tặng những “món quà kỳ diệu” vào mùa Giáng Sinh. Có những tâm hồn nhân hậu mang lại niềm vui, niềm hạnh phúc cho người khác. Có những người sống biết yêu thương nhiều hơn và luôn trân trọng những yêu thương mình đang có.



Vào một ngày buồn của tháng 9, 1960... buổi sáng tôi thức dậy với 6 đứa con thơ và 75 xu trong túi. Cha của chúng đã rời bỏ và “cao bay xa chạy” phương trời nào không rõ...!?!

Có 5 đứa anh trai từ 3 đến 7 tuổi, đứa em gái bé bỏng chỉ mới lên 2. Cha của chúng chẳng có tình nghĩa gì ngoài cái làm cho các con luôn sợ hãi và xa lánh. Mỗi khi nghe tiếng bánh xe rít thẳng ngừng trên sân là chúng vội vã trốn dưới gầm giường. Mỗi tuần, người cha chỉ đưa cho bà mẹ 15 dollars để mua thức ăn. Bây giờ ông đã quyết định rời bỏ vợ con ra đi... từ nay sẽ chẳng còn la mắng đánh đập nữa và... cũng như sẽ chẳng còn gì để ăn...! Nếu vào thời đó ở miền Nam của tiểu bang Indiana, Hoa Kỳ – có chương trình cho “Welfare” – giúp đỡ những người nghèo khó, những bà mẹ đơn thân, người già nua, bệnh tật... thì chắc rằng tôi sẽ chẳng có chuyện gì để kể!

Tôi tắm rửa lau mặt mũi cho các con, mặc cho chúng những bộ đồ tôi tự may đẹp nhất rồi đưa chúng lên chiếc xe tồi tàn cũ rích '51 Chevy và lên đường đi tìm việc làm để sinh sống. Bảy mẹ con tôi rong ruổi lê la đến từng hãng xưởng, từng cửa hàng, nhà hàng trong cái tỉnh lỵ nhỏ bé này để xin việc. Đám trẻ ngồi chen chúc trong xe, lặng lẽ u buồn, trong khi tôi cố gắng và cầu mong tìm được bất cứ công việc gì làm để kiếm tiền nuôi con. Nhưng mấy mẹ con đi... đi mãi vẫn không có chút hy vọng mỏng manh, may mắn nào!

Nơi chúng tôi đặt chân đến sau cùng chỉ cách thành phố khoảng vài cây số, đó là một nhà hàng mang tên “The Big Wheel” – dành cho những tài xế lái xe vận tải đường dài, dừng

chân nghỉ ngơi. Chủ nhân là một phụ nữ đứng tuổi tên Granny. Qua khung cửa sổ nhỏ, bà Granny ngao ngán, e ngại nhìn những đứa trẻ con lúc nhúc trong xe mà động lòng trắc ẩn. Bà đang cần người làm vào lúc nửa đêm về sáng – từ 11 giờ đêm đến 7 giờ sáng – và trả cho 65 xu một giờ, nếu đồng ý sẽ bắt đầu làm ngay đêm đó.

Tôi mừng rỡ, hồi hả chạy về nhà, gọi cô bé dưới phố thường nhận giữ trẻ và trả cho cô 1 dollar một đêm đến ngủ ở ghế sofa và trông coi tụi nhỏ. Cô ta đồng ý và đến nhà trong lúc bọn trẻ đã êm ấm ngủ say rồi. Đêm hôm đó, mẹ con tôi đã quỳ xuống cầu nguyện tạ ơn Thượng Đế đã cho tôi may mắn có được một việc làm.

Kể từ đêm đó, tôi bắt đầu làm công tại The Big Wheel. Khi trời sáng, trở về nhà, tôi đánh thức cô giữ trẻ dậy và đưa 1 dollar – khoảng nửa số tiền “tip” tôi có mỗi đêm. Vài tuần lễ yên ả trôi qua, tiền sủi là một gánh nặng đối với số lương ít ỏi của tôi, thêm vào đó cái bánh xe cũ bị rò rỉ, mỗi ngày tôi phải bơm lên trước và sau khi đi làm thì xe mới có thể lăn bánh được... thật là vất vả!

Vào một buổi sáng cuối Thu, Tôi lê tấm thân mệt mỏi bước ra xe, tôi rất đỗi ngạc nhiên khi thấy 4 cái bánh xe nằm chễm chệ trên cái băng ghế sau... Không thể ngờ được! Không một chữ ghi chú nào ngoài 4 cái bánh xe đẹp đẽ mới toanh! Tôi lặng lẽ tạ ơn... “phải chăng thiên thần đã động lòng thương xót đến người nghèo khổ ở Indiana?”.

Tôi đã đến gặp người chủ tiệm sửa xe và thỏa thuận với ông – tôi sẽ lau chùi quét dọn phòng làm việc của ông với sự trao đổi – ông lắp bốn bánh xe mới cho tôi. Tôi nhớ là đã bỏ hết công sức ra lau chùi cái nhà và cái sàn thật dơ dáy, cái bản của ông lâu hơn là công ông thay bánh xe mới cho tôi, nhưng tôi thấy vui lắm.

Lúc này tôi đi làm 6 ngày một tuần nhưng vẫn chưa đủ vì Giáng Sinh gần kề tôi biết mình sẽ không đủ tiền để mua quà cho các con. Tôi tìm thấy một thùng sơn đỏ trong kho và lấy ra tô điểm lại những món đồ chơi cũ, rồi giấu chúng dưới tầng hầm, mong các con có một tí gọi là quà của ông già Noel vào ngày Lễ Giáng Sinh. Còn quần áo của chúng cũng tả tơi theo năm tháng... tôi đã chấp vá nhiều nhưng cũng đã quá sờn rách đến nỗi không còn khâu vá gì được nữa...!

Đêm Giáng Sinh, những khách hàng quen thuộc đang ngồi nhâm nhi cà phê ở The Big Wheel – những tài xế xe tải – nào là Les, Frank, Jim và một cảnh sát tiểu bang tên Joe. Một vài nhạc sĩ tụ họp để chuẩn bị trình diễn và vài người đang bỏ tiền các vào máy chơi bản banh. Một số khách ngồi quây quần tán gẫu đến sáng rồi ra về trước khi mặt trời mọc. Khi xong việc lúc 7 giờ sáng, vào ngày Lễ Mừng Chúa Sinh Ra Đời, tôi hồi hả bước vội ra xe. Hy vọng đám trẻ nhỏ sẽ không thức dậy sớm trước khi tôi về đến nhà và tôi có thể đặt những món quà dưới cây Noel. (một cây thông nhỏ tôi đã cắt bên đường gần bãi rác).

Trời tờ mờ sáng, như cái bóng ảm hiện lúc tranh tối tranh sáng, đôi mắt tôi dường như bị lừa? Tôi không tin vào mắt mình nhưng cũng không nói nên lời. Tôi bước ra xe, cẩn thận nhìn vào cửa sổ bên hông xe... Tôi há hốc miệng, tròn mắt ngạc nhiên... không thể tin được là chiếc Chevy tàn tạ cũ rích của tôi chứa đầy những hộp quà đủ loại, đủ cỡ, đủ màu...

Tôi vội vàng mở cửa xe, lao nhanh vào và quỳ trên ghế trước, nhào với tới băng ghế sau, tôi mở nắp hộp... Ô... kia... bên trong là những chiếc quần Jean xanh, từ cỡ 2 đến 10! Tôi mở thêm cái hộp nữa, toàn áo sơ mi, áo thun đi chung với quần Jean. Rồi tôi nhìn vào những hộp khác: nào là kẹo, hạt, và những gói thực phẩm. Có cả một cục thịt nguội to để nướng và những đồ hộp, rau củ, khoai tây, bánh Pudding, Jell-O, cookies, mứt và bột mì. Thêm một túi to chứa bột giặt và những đồ dùng để lau chùi. Vui sướng nhất là có 5 cái xe đồ chơi và một con búp bê nho nhỏ xinh xinh.

Trên đường về nhà, chạy qua những con phố vắng tanh... mặt trời vừa ló dạng, bừng sáng lên như chào đón một ngày Lễ Hội tuyệt vời nhất trong đời. Tôi khóc nức nở với lòng biết ơn sâu xa. Tôi không thể nào quên nét mặt rạng rỡ, vui mừng hơn hở của 6 đứa con thơ vào buổi sáng Giáng Sinh màu nhiệm ấy.

Huyền diệu thật! Có những thiên thần giáng trần ở Indiana đã lâu lắm rồi! Và dường như những thiên thần này thường hay rong chơi ở The Big Wheel.

***Barb Irwin***



---

*Nguồn: Internet eMail by Nguyễn-Huy Hùng chuyển*

*Đăng ngày Chúa Nhật, January 2, 2022  
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*